

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ВИЩИЙ
ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

**Матеріали навчально-методичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ,
ІННОВАЦІЇ ТА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ»**



Чернівці 2019

Редакційна колегія:

Бойчук Т.М. (голова), Геруш І.В. (заступник голови), Сокольник С.В. (відповідальний секретар), Зорій Н.І., Ходоровський В.М., Москалюк В.Д., Глубоченко В.Г., Савка І.Г., Сорокман Т.В., Білоокий В.В., Паліброда Н.М., Пашковський В.М., Грачова Т.І., Петринич Г.Й., Ткач Є.П., Федів О.І., Колоскова О.К., Кузняк Н.Б., Геруш О.В., Плеш І.А., Пашковський В.М., Хлуновська Л.Ю. (секретар).

Актуальні питання вищої медичної та фармацевтичної освіти: досвід, проблеми, інновації та сучасні технології: матеріали навчально-методичної конференції (Чернівці, 17 квітня 2019 р.). – Чернівці, 2019. – 579 с.

У збірнику містяться матеріали навчально-методичної конференції педагогічних працівників Буковинського державного медичного університету, які висвітлюють методичні, методологічні, організаційні і психологічні проблеми додипломної та післядипломної підготовки лікарів, провізорів, медичних сестер, фармацевтів, можливі шляхи вирішення цих проблем у сучасних умовах. Окремі розділи збірника присвячені узагальненню досвіду впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу, використанню інформаційно-комунікаційних технологій підтримки навчального процесу, приділено увагу питанням формування інноваційного, гуманістичного, демократично-орієнтованого освітнього простору, який забезпечить умови для всебічного, гармонійного розвитку особистості та конкурентоспроможності майбутнього фахівця.

Усі роботи представлені в авторській редакції.

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (протокол №8 від 28 березня 2019 року).

Інтерактивні методи викладання не тільки дозволяють проявитися здібностям кожного студента, а й активно сприяють їх формуванню і вдосконаленню. Вони дають можливість створити ситуацію, в якій би студенти самостійно відкривали і конструювали знання. Цінність такого сформованого вміння в процесі оволодіння майбутньою професією не викликає сумнівів.

На підставі проведеного нами аналізу розглянутої ситуації, можна зробити висновок про те, що дидактична проблема ще недостатньо розроблена. У зв'язку з цьому, в структуру діяльності засвоєння диференційно-діагностичного пошуку слід включити об'єкт і предмет пізнання, спосіб пізнавальної діяльності, рівень і обсяг формованих знань і їх зав'язків, хід і рівні диференційно-діагностичного пошуку.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ

П.І. Шилепницький

*Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я
Вищій державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці*

Однією з важливих та основоположних реформ, які нині переживає наша країна, є запровадження змін у сфері вищої освіти. І це закономірно: адже тільки належне кадрове забезпечення в усіх сферах суспільного життя створить відповідні передумови для формування високого рівня конкурентоспроможності держави та, як наслідок цього, високих життєвих стандартів. Особливе місце тут займає підготовка кадрів для медичної сфери, оскільки вона передбачає як реформування системи вищої освіти взагалі для забезпечення її відповідності вимогам часу, а також галузі охорони здоров'я як такої.

До одного з основних чинників успішного здійснення таких реформ відносять їх ресурсне забезпечення. Проте, в умовах обмеженості можливостей державного бюджету внаслідок неефективності функціонування економіки, а також військового конфлікту з Росією існує об'єктивна необхідність в пошуку альтернативних джерел таких ресурсів. Як показує світова практика, одним з таких підходів може бути залучення приватного капіталу у формі державно-приватного партнерства (ДПП). Він передбачає передачу традиційно державних функцій, як-то будівництво та утримання інфраструктурних об'єктів, надання комунальних, медичних, освітніх та інших послуг, адміністрування податків під відповідальність приватного бізнесу на певних умовах. Головною відмінною ознакою, яка відрізняє ДПП від традиційних державних закупівель, є перенесення ризиків від держави до приватного бізнесу, що є основним стимулюючим чинником підвищення ефективності використання залучених ресурсів, якості надаваних послуг, зниження їх собівартості і, як наслідок, ціни для кінцевого споживача.

Участь приватного бізнесу покликана не тільки вирішити проблему нестачі бюджетних коштів для розвитку у нашому випадку матеріальної

бази вищої медичної освіти та підготовки фахівців, які будуть конкурентоспроможними на ринку праці, але й запровадити ті переваги, які існують на ринку: конкуренція в середовищі державних освітніх послуг, інноваційні технології, інноваційні підходи в управлінні, орієнтація на максимальне задоволення потреб споживача, гнучкість в управлінні та швидка адаптація до зміни ситуації на ринку тощо.

Усю сукупність угод державно-приватного партнерства в освітній сфері, у тому числі при підготовці лікарів, умовно можна поділити на дві великих групи: з надання т. зв. «твердих» та «м'яких» послуг. Перші стосуються тих проектів, які пов'язані з розвитком матеріальної бази освітніх закладів (будівництва та утримання навчальних будівель, науково-дослідних та навчальних лабораторій, їдалень, гуртожитків тощо) та характеризуються більшою питомою вагою інвестиційної компоненти. Друга група угод стосується надання різних послуг: навчальних, управлінських, з прибирання, кейтерингових тощо.

Також, угоди ДПП можуть стосуватися надання «ключових» та «неключових» послуг. «Ключові» включають у себе послуги, безпосередньо пов'язані з навчанням лікарської спеціальності: проведення занять, забезпечення тренінгів, розробку навчальних програм, постачання підручників та спеціалізованих комп'ютерних програм, постачання та обслуговування лабораторного обладнання, контроль за якістю освітніх послуг тощо. До «неключових» відносять ті, які не мають прямого стосунку до підготовки медичних фахівців, проте створюють необхідні передумови для забезпечення навчального процесу та наукової діяльності: утримання будівель та споруд, водопостачання, каналізація, тепlopостачання, кейтеринг, пральні тощо.

Щодо механізму оплати таких угод ДПП, то тут є різні підходи до їх класифікації. У цілому, всі угоди державно-приватного партнерства поділяються на дві групи: 1) у яких споживачем послуг виступає держава; 2) концесійного типу, де за послуги розраховується кінцевий споживач. Окрім того, в освітній галузі використовується такий специфічний інструмент як ваучер – документ, який надає право оплатити навчання в державному чи недержавному (муніципальному, приватному) закладі за рахунок бюджетних коштів.

Визначальними для розвитку такого виду співпраці між державою та приватним бізнесом є: 1) наявність політичної волі держави; 2) розвиток відповідної нормативно-правової бази, яка б регулювала відносини між сторонами угод державно-приватного партнерства, а також пов'язаних із ними відносин; 3) розбудова ринкових інститутів та відповідної інфраструктури, які покликані сприяти такій кооперації; 4) розвиток фінансових ринків; 5) підготовка фахівців відповідної кваліфікації, спроможних брати участь у реалізації угод ДПП у галузі медичної освіти тощо.

Таким чином, державно-приватне партнерство можна використовувати з метою реформування та розвитку сфери підготовки фахівців медичної галузі.

LEARNING VIRTUALIZING IN THE COURSE OF MEDICAL AND BIOLOGICAL PHYSICS	
V.I. Fediv, O.I. Olar, T.V. Biriukova, O.Yu. Mykytiuk.....	411
КРИВА НАВЧАННЯ ЕНДОУРОЛОГІЧНИХ МАНІПУЛЯЦІЙ ТА ЕФЕКТ ДАННІНГА-КРЮГЕРА	
О.С. Федорук, К.А. Владиченко.....	412
СТВОРЕННЯ СТРУКТУРНО-ЛОГІЧНИХ СХЕМ ЯК ФОРМА САМОСІЙНОЇ ПОЗААУДИТОРНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ 4 КУРСУ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «УРОЛОГІЯ»	
О.С. Федорук, І.І. Ілюк, В.І. Зайцев.....	413
ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ХІРУРГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН	
О.Й.Хомко, Р.І.Сидорчук, Ф.В.Кузик, П.І.Піддубна, Т.А.Лесик.....	415
ЗАСТОСУВАННЯ KEYС-МЕТОДІВ НАВЧАННЯ, ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ	
О.Й. Хомко, Р.І. Сидорчук, Ф.В. Кузик, П.І. Піддубна, Т.А. Лесик.....	417
ОСВІТНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ГІСТОЛОГІЇ, ЦИТОЛОГІЇ ТА ЕМБРІОЛОГІЇ	
Г.М. Чернікова, А.А. Ходоровська.....	418
CASE METHOD – ONE OF THE FORMS OF ACTIVE STUDENT TRAINING	
Zh.A. Chornenka.....	419
ПОЄДНАННЯ ТРАДИЦІЙНИХ І ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У СТУДЕНТІВ МЕДИКІВ	
О.О. Шахова.....	421
ІННОВАЦІЙНІ НАВЧАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ І МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДИДАКТИЧНИХ ТИПІВ ВИКЛАДАННЯ ПЕДІАТРІЇ НА ВИПУСКНОМУ КУРСІ МЕДИЧНОМУ ВНЗ	
Л.В. Швигар, М.Г. Гінгуляк.....	422
ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ	
П.І. Шилепницький.....	424
ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ПРИРОДНИХ ДИСЦИПЛІН В МЕДИЧНОМУ КОЛЕДЖІ	
Л.М. Шинкура, В.М. Шинкура.....	426
ЗНАЧЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ДЛЯ ВИКЛАДАННЯ «КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ» СТУДЕНТАМ	
Д.В. Шорікова, Є.І. Шоріков.....	427
ВПРОВАДЖЕННЯ ПРИНЦИПІВ ОБ'ЄКТИВНОГО СТРУКТУРОВАНОГО КЛІНІЧНОГО ІСПИТУ У СТУДЕНТІВ 6 КУРСУ ПІД ЧАС ПРАКТИЧНО-ОРІЄНТОВАНОГО ІСПИТУ З ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ	
Г.І. Шумко.....	428